

[Samuelson.]

Kvota, man har i England, rigelig, men jeg har oplevet, at man har haft for lille en Kvota til det Fiskeri, der drives, og den, vi har faaet tildelt Færøerne, er selvfølgelig ikke meget betydelig, saa hvis adskillige Kuttere begyndte at fiske Isfisk, saa vilde der meget hurtigt ske det, at man overhovedet ikke kunde afsætte den, fordi Kvotaen ikke var stor nok i England. Der er saaledes vanskelige Forhold for Fiskeriet i Øjeblikket baade paa det ene og det andet Omraade.

Der har været talt om, hvorvidt man fra Statens Side har støttet Færingerne i deres haarde Kamp for Tilværelsen. Jeg skal meget gerne bekræfte, at man henedefra har støttet dem meget betydeligt, og jeg ser ikke rettere, end at hvis ikke den Støtte, som nu ønskes deroppefra, gives, saa vil Tilstanden blive mere trøstesløs, end den er i Øjeblikket, for Forholdene er ualmindelig vanskelige.

Westermann: Det foreliggende Lovforslag om Arbejdsløns Udbetaling paa Færøerne er efter min Mening utvivlsomt et stærkt paakrævet Lovforslag, saaledes som Forholdene paa Færøerne gennem en lang Række Aar har udviklet sig. Det er jo saaledes, at Rederne, som beskæftiger den største Del af den færøske Befolkning, som Regel er Købmænd, og de har efterhaanden faaet det ordnet saaledes, at al Arbejdsløns bliver udbetalt i Anvisninger paa Købmandsforretningen, og det vil i Virkeligheden sige, navnlig for de afsides liggende Pladser som Fuglefjord og andre, at der er en Eneret paa at levere alle Varer, en Eneret, som er givet uden nogen Priskontrol. Imidlertid er efter min Mening selve Lovforslagets Betydning gjort ganske illusorisk gennem den Bestemmelse, der er indsat i § 1, hvor 1ste Afsnit slutter med Ordene: „medmindre der derom forud er truffet udtrykkelig Overenskomst“. Da Færøernes Købmandsforening, saa vidt man kan se af Bemærkningerne, har udtalt sig imod hele Lovforslaget, maa man formode, at Rederne, som altsaa ogsaa er Købmænd, vil søge at undgaa Bestemmelsen, med andre Ord kræve saadanne Overenskomster for Antagelse til Arbejde; dette vil let kunne aftales mellem Rederne, og dermed vil det reelle Formaal med selve Lovforslaget i Virkeligheden være bortelimineret. Da imidlertid Lagtinget i Samlingen 1935 har vedtaget dette Forslag, uden at nogen har stemt imod, maa man

formode, at der paa Færøerne er et ret enigt Ønske om at ordne dette specielle færøske Forhold paa det i Lovforslaget anførte Grundlag, og jeg kan derfor tilsige mit Partis velvillige Behandling af dette Lovforslag.

Der blev af det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen rettet en Henstilling til Regeringen om at bidrage til det færøske Fiskeris Omlægning, og det vil jeg ved samme Lejlighed meget støtte, idet det er min Opfattelse, at der uden Tvivl i den dygtige og ganske overordentligt nøjsomme Fiskerbefolkning findes et Aktiv, som ikke i Øjeblikket udnyttes paa den rette Maade under de nuværende meget primitive Former, hvorunder Fiskeriet finder Sted. Derfor vil jeg gerne gøre den af det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen til Regeringen gjorte Henstilling ogsaa til min.

Kristian Nygaard: Forslaget om Arbejdsløns Udbetaling paa Færøerne er udarbejdet paa Grundlag af de Ønsker, som Lagtinget angaaende denne Sag har nedlagt i det Lovforslag, der vedtoges i Lagtinget den 28. September i Fjor. Det er, som det ogsaa er fremstillet tidligere af Ordførere fra denne Plads, kun rimeligt, at Lagtingets Ønsker imødekommes paa dette for Arbejderne ingenlunde betydningsløse Omraade.

Jeg vil gerne have Lov at gøre en Bemærkning om § 3, hvori der staar saaledes:

„Udføres Arbejde af den i § 1 omhandlede Art paa Akkord, udbetales der, medmindre anden Aftale er truffet, i det mindste een Gang om Ugen et Forskud paa Vederlaget, der svarer til den normale Dagløn for det paagældende Arbejde.“

En saadan Bestemmelse forekommer det mig forudsætter, at Arbejderne altid tjener mere ved Akkord end ved Dagløn. Men hvis man nu af en eller anden Grund faar en daarlig Akkord, saa man tjener mindre end ved Dagløn, kan den nævnte Bestemmelse næppe anvendes, da det jo vilde føre med sig, at man fik mere udbetalt i Forskud, end det senere viste sig at man havde tjent. Det er muligt, at der er saa forskellige Forhold deroppe og henede, at man kan have denne Bestemmelse, men jeg vil i alt Fald gerne tillade mig at spørge den højtærede Statsminister, om ikke der var Grund til at ændre Ordlyden heraf.

For øvrigt skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale, at Forslaget ophøjes til Lov i denne Samling.